

РЕШЕНИЕ

№ 1044

гр. София, 19.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9009** по описа за **2020** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от адвокат – пълномощник на Г. С. Г., против Решение № 156755/22.07.2020 г. на Софийския районен съд, НО, 99^{ти} състав, постановено по НАХД № 1440/2020 г. С решението е потвърдено изцяло издаденото от началник група в Отдел „Пътна полиция“ – СДВР **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № 19-4332-027832/09.01.2020 г., с което на касатора са наложени следните административни наказания по Закона за движението по пътищата: за нарушение на чл. 37, ал. 1, на основание чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5, предл. четвърто - „глоба“, в размер на 200 лв.; за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1, на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. второ - „глоба“, в размер на 10 лв.; за нарушение на чл. 174, ал. 3 – „глоба“, в размер на 2 000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

С жалбата се твърди неправилност и необоснованост на въззивното решение, като по същество изложените оплаквания, доколкото са относими към процесния случай, преповтарят изложеното в жалбата срещу наказателното постановление пред районния съд. Иска се отмяна на въззивното решение. В съдебно заседание касаторът не се явява и не е представляван.

Ответникът не е представяван и не заявил становище.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба и счита, че решението следва да бъде отменено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като съобрази доказателствата, приложени по делото на районния съд, възраженията на касатора и мотивите на въззивния съд, намира следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен с чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

На основание чл. 218, ал. 1 АПК касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон, касационният съд следи и служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател. В резултат на извършената служебна проверка Съдът приема, че оспореното решение е валидно и допустимо, а по същество е правилно.

Според описанието на нарушенията в наказателното постановление касаторът е наказано за това, че на 27.12.2019 г., около 11:35 часа в [населено място] управлявал л.а. Опел с рег. [рег.номер на МПС] по [улица], от [улица], към [улица]и на кръстовището с [улица], поради неспазване на предимство при неправилна маневра ляв завой, не пропуснал и реализирал ПТП с насрещно движещия се л.а. СВ 4546 АР. Касаторът не представил контролен талон и отказал да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер 7510, № 0211. Издаден бил и талон за медицинско изследване, № 0058382, за МБАЛ Св. А., но Г. не се явил, за да даде кръвна проба.

В хода на съдебното следствие въззивният съд е проверил обективно и всестранно описаната фактическа обстановка, като по същество е приел, че административнонаказателната отговорност е ангажирана законосъобразно, вкл., че при съставянето на АУАН и издаването на процесното не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на наказаното лице.

Касационната инстанция споделя изцяло мотивите на районния съд. Безспорно се установява, че на посочените в НП дата и място касаторът е управлявал лек автомобил, като при завиване наляво за навлизане в друг път водачът не е изпълнил задължението си да пропусне насрещно движещите се пътни превозни средства, и това е причината да реализира ПТП. Полицейските служители констатирали на място още, че водачът не носи у себе си контролния талон към СУМПС. Г. отказал да бъде изпробван за наличие на алкохол в издишвания въздух, а впоследствие, въпреки издадения му талон не е дал кръвна проба.

Фактическата обстановка, включително обстоятелствата, поради които е настъпило пътното произшествие Съдът е проверил, посредством показанията на разпитаните свидетели (съставителя на АУАН и водачът на другия, процесен автомобил). В съдебното заседание касаторът и упълномощеният от него адвокат (автор и на касационната жалба) не са присъствали, след като са били редовно призовани, респ. – не са ангажирали доказателства за насрещно доказване. Въззивният съд, противно на твърдението от касационната жалба е изложил подробни мотиви, касаещи всички, описани във въззивната жалба твърдения за допуснати в административнонаказателното производство съществени процесуални нарушения.

Санкционната норма на чл. 174, ал. 3 ЗДв.П предвижда наказание за водач на моторно превозно средство, който откаже да му бъде извършена проверка с

техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му - лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от две години и глоба от 2 000 лв. Както е посочил и въззивния съд, за осъществяване на изпълнителното деяние е достатъчно лицето да е управлявало МПС и след надлежна покана от контролните органи, да е отказало проверка с техническо средство, за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози. В тази връзка е невярно съждението на адвоката – пълномощник, че за налагане на санкция по чл. 174, ал. 3 ЗДв.П е необходимо да са изпълнени кумулативно и двете условия. Неоснователни са и касаторските възражения за допуснати нарушения на Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване употребата на алкохол и/или наркотично вещества или техни аналози, предвид вече изтъкнатия факт, че Г. не се е явил в болнично заведение, за да предостави кръв за изследване.

Описанието на изпълнителното деяние, свързано с причиняване на ПТП, както в АУАН, така и в НП съответства на хипотезиса, на нормата на чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5, предл. четвърто ЗДв.П.

Неоснователно се счита още от адвоката на касатора като съществено процесуално нарушение непосочването в НП на чл. 6 ЗДв.П, каквото цитиране е налично в АУАН. Административнонаказателното обвинение се предявява не с АУАН, а с наказателното постановление, след като преди това наказващият орган има задължение да провери акта, „с оглед на неговата законосъобразност и обоснованост“ и да прецени „възраженията и събраните доказателства, а когато е необходимо да извърши и разследване на спорните обстоятелства“ - чл. 52, ал. 4 ЗАНН.

Като е достигнал до същите правни изводи, съставът на въззивния съд е постановил правилно решение.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, V^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 156755/22.07.2020 г. на Софийския районен съд, НО, 99^{-ти} състав, по НАХД № 1440/2020 г.

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: